



Α.Π. 7331/7-7-2010

Χολαργός, 28 Ιουνίου 2010

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Θέμα: «Κατάργηση της παράνομης και αντισυνταγματικής εγκυκλίου που παραβιάζει Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος»

Προς:

- 1) ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ – κυρία Α. Διαμαντοπούλου
- 2) ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ – Τομέα Ειδικής Αγωγής – κυρία Χριστοφιλοπούλου
- 3) ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ – κύριο Πανάρετο

Κοινοποίηση:

- 1) Ειδικό Γραμματέα ΥΠΕΠΘ κύριο Μ. Κοντογιάννη
- 2) Δ/ντή Ειδικής Αγωγής ΥΠΕΠΘ κύριο Γ. Αλεβίζο
- 3) Ειδική συνεργάτη ΥΠΕΠΘ κυρία Χ. Σωτηριάδου

Επεξήγηση Συντμήσεων: Α.Φ.= Αυτιστικό Φάσμα - Π.Σ.= Παράλληλη Στήριξη

Κυρία Υπουργέ, Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Όπως γνωρίζετε, από 25-8-09 έχει εκδοθεί η γνωστή υπ' αριθμ. 102224/Γ6 παράνομη εγκύκλιος ΥΠΕΠΘ την οποία υπογράφει ο τότε υφυπουργός κ. Λυκουρέντζος - και η οποία παραβιάζει τον νόμο (3699/08) που υποτίθεται πως «ερμηνεύει». Κυρίως όμως, παραβιάζει το Σύνταγμα και τις αρχές του Δημοκρατικού πολιτεύματος, καταπατώντας Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα των παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος (εφεξής Α.Φ.). Ο πολύ πρόσφατος νόμος 3699/08 που αναγνώρισε Εκπαιδευτικά Δικαιώματα των παιδιών του Α.Φ. ως αναγκαία προϋπόθεση των κοινοτικών

απαιτήσεων για το σεβασμό των Δικαιωμάτων παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και την συνακόλουθη προσέλκυση κοινοτικών κονδυλίων, άρχισε να αποδομείται και να καταργείται ένα μόλις χρόνο μετά την ψήφισή του, μαζί με τα Δικαιώματα που θέσπισε για τα παιδιά του Α.Φ.

Ορισμένα χαρακτηριστικά σημεία της εγκυκλίου:

1. Ενώ η αίτηση για την χορήγηση Παράλληλης Στήριξης (εφεξής Π.Σ.) σύμφωνα με το νόμο γίνεται από την περίοδο των εγγραφών (Ιούνιος), η εγκύκλιος την μεταθέτει πολύ αργότερα, στις 25 Αυγούστου, ώστε να μην προλαβαίνει να εγκρίνεται και ως εκ τούτου να απορρίπτεται στην πράξη. Έχει αποδειχθεί πολλάκις ότι ακόμη και εκείνες οι αιτήσεις που υποβάλλονται τον Ιούνιο, δεν προλαβαίνουν καν να εξεταστούν. Υπενθυμίζουμε ότι η διάταξη αυτή υπήρχε στο νομοσχέδιο και απορρίφθηκε από τη Βουλή ως αντιπαιδαγωγική.

-Ζητάμε: Να ισχύουν τα του νόμου (κατάθεση την περίοδο εγγραφής).

-Αντιπρόταση περαιτέρω βελτίωσης: Η αίτηση να μπορεί να υποβάλλεται την περίοδο καθορισμού των οργανικών κενών, δηλαδή από τον Μάρτιο του προηγούμενου σχολικού έτους.

2. Ορίζει ότι «εκπρόθεσμες αιτήσεις δεν γίνονται δεκτές», πράγμα που αποκλείει τα παιδιά που παίρνουν διάγνωση ή γνωμάτευση μετά τις 20 Οκτωβρίου. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι το Συνταγματικό Δικαίωμα στην Εκπαίδευση έχει προθεσμία; Τα Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα έχουν προθεσμία και όποιος πρόλαβε έχει καλώς, αλλιώς τα έχασε; Τα Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα δεν υπόκεινται σε προθεσμίες και ημερομηνίες λήξης και η αίτηση Π.Σ. πρέπει να μπορεί να υποβληθεί ανά πάσα στιγμή. Η διάταξη αυτή, πρέπει να καταργηθεί μαζί με την εγκύκλιο.

-Ζητάμε: Να διευκρινιστεί ότι η προθεσμία 20 Οκτωβρίου, έχει χαρακτήρα προτροπής προς γονείς και αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΠΘ, για έγκαιρη παρέμβαση

-Αντιπρόταση: Το αντίστοιχο (τελευταίο) εδάφιο του άρθρου 6 παρ 1β, πρέπει να καταργηθεί εντελώς.

3. Ορίζει ότι «η Π.Σ. παρέχεται μόνο από εκπαιδευτικούς του ΥΠΕΠΘ», πράγμα που
 - I. καταργεί την παράγραφο του νόμου περί της ιδιωτικής Π.Σ, αλλά και
 - II. αποκλείει από την Π.Σ τους επιστήμονες που έχουν την επιστημονική γνώση να την παρέχουν, αφού το ΥΠΕΠΘ δεν διαθέτει τέτοιους. Κατ' αυτό τον τρόπο η Π.Σ περιορίζεται δραματικά, και καταδικάζεται σε αποτυχία.

-Ζητάμε: Να καταργηθεί η παράγραφος αυτή, μαζί με την εγκύκλιο και να ισχύουν τα του νόμου. Η Π.Σ παρέχεται από τους Ειδικούς Παιδαγωγούς και άλλους επιστήμονες που έχουν τις σπουδές και τα κατάλληλα προσόντα. Ο ορισμός τους να γίνεται ιεραρχημένα, και η σειρά προτεραιότητας να τηρείται σύμφωνα με την επαγγελματική επάρκεια και καταλληλότητα (Ειδικοί Παιδαγωγοί, Ψυχολόγοι κλπ). Η σειρά με την οποία αναφέρονται στο νόμο είναι κατάλληλα ενδεικτική.

4. Ορίζει ότι η έγκριση της Π.Σ. ισχύει μόνο για ένα σχολικό έτος, ενώ ο νόμος αναφέρει ότι η Π.Σ. ισχύει μέχρι να γνωματεύσει αλλιώς το ΚΕΔΔΥ, με τη σύμφωνη πάντα γνώμη των γονέων.

- Ζητάμε: Να ισχύσουν τα του νόμου

-Αντιπρόταση: Η Π.Σ ανανεώνεται κάθε χρόνο αυτόματα, για όλη την εκπαιδευτική βαθμίδα στην οποία βρίσκεται το παιδί (πχ για όλο το Δημοτικό) εκτός εάν οι γονείς και ειδικοί του παιδιού ζητήσουν σταδιακή μείωσή της ως εξελικτικό στάδιο της παρέμβασης, στη διαδικασία αυτονόμησης του παιδιού.

5. Ορίζει ότι η αυτόματη ανανέωση της Π.Σ., ισχύει μόνο για το έτος 2008-9, θέτοντας δηλαδή ημερομηνία λήξης στον ίδιο το νόμο που υποτίθεται πως «ερμηνεύει». Δεδομένου δε ότι όπως είχε κατατεθεί και στη Βουλή, τα ΚΕΔΔΥ αδυνατούν να ανταποκριθούν έγκαιρα ακόμα και στις νέες αιτήσεις που υποβάλλονται για πρώτη φορά, οι δύο τελευταίες διατάξεις, αποσκοπούν απροκάλυπτα πλέον, στην απόρριψη της Π.Σ με πρόσχημα την αδυναμία ανταπόκρισης των ΚΕΔΔΥ. Θυμίζουμε ότι ο Αυτισμός δεν θεραπεύεται, ότι η απόφαση των υπουργών Παιδείας της ΕΕ ορίζει ότι οι ίδιοι οι γονείς πρέπει να αποφασίζουν το εκπαιδευτικό σχήμα του παιδιού τους και ως εκ τούτου δεν νομιμοποιείται κανείς να υποβάλλει κάθε χρόνο τους γονείς στο Γολγοθά των ίδιων δικαιολογητικών και την ίδια χωρίς νόημα ταλαιπωρία. Ο μόνος λόγος για κάτι τέτοιο που αναδεικνύεται ως προφανής είναι η κατάργηση στην πράξη του θεσμού της Π.Σ.¹

- Ζητάμε: Να ισχύουν τα του νόμου και αντιπροτείνουμε τα της προηγούμενης παραγράφου.

¹ Θα πρέπει να αναφέρουμε σ' αυτό το σημείο ότι έχουμε καταγγελίες στον Ε.λ.σ.σ.Α από γονείς που, ενώ ως πέρυσι είχαν παράλληλη στήριξη για το παιδί τους, το ΚΕΔΔΥ προτείνει για την επόμενη σχολική χρονιά φοίτηση σε ειδικό σχολείο, **χωρίς καν να έχει γίνει επανεξέταση του παιδιού.**

6. Θεσμοθετεί ακριβώς εκείνες τις διακρίσεις των οποίων την κατάργηση υποτίθεται ότι έχει ως στόχο. Ενώ για τα παιδιά που δεν αυτοεξυπηρετούνται, αναγνωρίζει (και σωστά) το δικαίωμα να ζητούν στήριξη και μετά τις 20 Οκτωβρίου, καθώς και να βασίζονται το αίτημά τους στη γνωμάτευση Ιατροπαιδαγωγικών κέντρων, για τα παιδιά του Α.Φ. αυτά τα δυο Δικαιώματα δεν αναγνωρίζονται. Καταστρατηγεί έτσι την βασικότερη αρχή των σχετικών κοινοτικών κατευθύνσεων και οδηγιών.

-Ζητάμε: Να καταργηθεί η αντισυνταγματική αυτή διάκριση που αντίκειται στις αρχές της ίσης μεταχείρισης. Όπως επισημαίνουμε και στην παρ. 2 του παρόντος, κατάργηση της προθεσμίας 20 Οκτωβρίου, και η αίτηση να μπορεί να βασιστεί στη γνωμάτευση Δημόσιου Ιατροπαιδαγωγικού κέντρου, αιτήματα που αποτελούν και αντιπρόταση περαιτέρω βελτίωσης.

7. Ασκήει έμμεσες αλλά σαφείς πιέσεις, προτρέποντας στην ουσία τους αρμόδιους υπαλλήλους να περικόπτουν την Π.Σ., αφού απαιτεί να αιτιολογούν το γιατί το παιδί πρέπει να συνοδεύεται από εκπαιδευτικό Π.Σ. στο Τμήμα Ένταξης (εφεξής Τ.Ε.), δικαίωμα που κατοχυρώνεται από το νόμο. Αποτελεί μία έμμεση προειδοποίηση και απειλή προς τους υπαλλήλους του ΥΠΕΠΘ, κάνοντας σαφές ότι θα έχουν την εύνοια της πολιτικής ηγεσίας αν περικόπτουν τα Δικαιώματα των παιδιών με αυτισμό, ενώ θα αντιμετωπίσουν τη δυσμέμεια αν τα σεβαστούν και τα αναγνωρίσουν. Η παρουσία του συνοδού Π.Σ, στηρίζεται στην ίδια ακριβώς ανάγκη που καθορίζει την παρουσία του στην κανονική τάξη.

-Ζητάμε: Να καταργηθεί η παράγραφος αυτή μαζί με την εγκύκλιο, και να ισχύουν τα του νόμου.

Όλη η εγκύκλιος, αποτελεί μία πράξη κατάργησης των δικαιωμάτων που αναγνώρισε ο νόμος στα παιδιά με αυτισμό και μία προσπάθεια αποκλεισμού τους.

Πριν από ενάμισι χρόνο 4.500 γονείς και ειδικοί με ενυπόγραφο ψήφισμα επεσήμαναν ότι οι ακολουθούμενες πρακτικές, αποτελούν «επιστημονική μέθοδο εξόντωσης και όχι βοήθειας των παιδιών», ότι τα παιδιά του Α.Φ. «αντιμετωπίζονται ως αντικείμενα εκμετάλλευσης και εκβιασμού, και τα φαινόμενα καταπάτησης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους, δεν πρόκειται να σταματήσουν, όταν η Πολιτεία δίνει πρώτη το μήνυμα της αποδοχής και υπόθαλψής τους».

Είναι προφανές ότι, δυστυχώς, τα συμπεράσματα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα και τα ίδια φαινόμενα όχι μόνο συντηρούνται, αλλά και θεσμοθετούνται όταν εξακολουθούν να ισχύουν επίσημες αποφάσεις όπως η εν λόγω εγκύκλιος.



Εξ ίσου σοβαρό και μείζον Πολιτειακό πρόβλημα, είναι το φαινόμενο κατά το οποίο ένας υπουργός, ακυρώνει ολόκληρο το κοινοβούλιο, με μία εγκύκλιο που καταργεί στην πράξη τις διατάξεις του νόμου που υποτίθεται ότι πρέπει μόνο να ερμηνεύει. Ο νόμος είναι προϊόν της μόνης συνταγματικά κατοχυρωμένης νομοθετικής εξουσίας της χώρας, αυτής που δόθηκε στη Βουλή των Ελλήνων. Η εγκύκλιος είναι στην ουσία μία τελείως υποκειμενική έως και αυθαίρετη (στην προκειμένη περίπτωση) ερμηνεία των διατάξεων από έναν υπουργό ή υφυπουργό, τους συμβούλους του και τους διοικητικά υφιστάμενους του υπαλλήλους του Υπουργείου. Ο νόμος που ψηφίζει η Βουλή, μπορεί να καταργηθεί μόνο από άλλο νόμο της Βουλής, όχι από ένα κυβερνητικό στέλεχος. Χρέος ενός υπουργού ή υφυπουργού στη Δημοκρατία, είναι να υπακούει στη Βουλή και να εκτελεί τις εντολές της και όχι να την ακυρώνει και να την καταργεί. Αρμόδια για την άρση της αυθαιρεσίας της εγκυκλίου αυτής είναι η δικαστική εξουσία στην οποία οι υπογράφωντες θα καταφύγουν μαζικά σε περίπτωση που η Πολιτεία δεν αναγνωρίσει το προφανές ατόπημα της.

Κυρία υπουργέ,

Μετά από 6 μήνες διακυβέρνησης και υπουργίας σας, ένα τόσο ανάλγητο καθεστώς εις βάρος παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, εξακολουθεί να ισχύει. Ποιος ο λόγος και η σκοπιμότητα να διατηρείται και μαζί με αυτό και η υποβάθμιση του επιπέδου της Δημοκρατίας μας;

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ως κυβέρνηση δεν θα συνεχίσετε την πολιτική που μέχρι χθες καταγγέλλατε ως αντιπολίτευση και θα καταργήσετε άμεσα την εγκύκλιο που υποβαθμίζει το Δημοκρατικό πολίτευμα και το Σύνταγμα. Σας υπενθυμίζουμε την προεκλογική δέσμευση του πρωθυπουργού, ότι «...αν είναι οι νόμοι που πρέπει να αλλάξουν, να αλλάξουμε και τους νόμους, για την καλύτερη προάσπιση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία», καθώς και την δική σας, μέσω της επερώτησής σας της 02/12/08 στη Βουλή, όπου ζητούσατε επιτακτικά την εφαρμογή και επέκταση της Παράλληλης Στήριξης και επισημαίνατε ότι η απουσία της «θίγει στοιχειώδη Δικαιώματα των παιδιών με ειδικές ανάγκες». Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα τηρήσετε, τόσο τη ρητή αυτή δέσμευση του πρωθυπουργού, όσο και τη δική σας σωστή υπόδειξη προς τον πρώην υπουργό του οποίου την θέση πλέον κατέχετε.



Με το υπόμνημά μας 1744/18-02-10 σας υποβάλαμε τις προτάσεις μας για την εφαρμογή των ρυθμίσεων του νόμου περί Ειδικής Αγωγής (3699/2008) στα άτομα με Σύνδρομο Asperger και επέκταση των ειδικών μέτρων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στην ΠΣ, οι ελλείψεις στην εφαρμογή της έχουν αποτελέσει αντικείμενο διερεύνησης του Συνηγόρου του Πολίτη, στην οποία συμβάλαμε αποφασιστικά με την τεχνογνωσία των ειδικών συνεργατών μας και την εμπειρία μας από τις περιπτώσεις μελών μας. Επί του αντικειμένου, ο ΣτΠ εξέδωσε, όπως γνωρίζετε πόρισμα τον Ιούνιο του 2009 με θέμα: «Εφαρμογή του θεσμού της παράλληλης στήριξης μαθητών με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες»

Σε ό,τι αφορά στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη ούτε για τον τρόπο εισαγωγής, ούτε για την απαραίτητη υποστήριξη των ατόμων με ΣΑ κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους.

Με απάντησή σας στις 22-04-2010 μας διαβεβαιώνετε ότι κατανοείτε τις ανάγκες του χώρου της ειδικής αγωγής, ότι απαιτείται προσεκτικός σχεδιασμός και, στο πλαίσιο αυτό, μας βεβαιώνετε ότι οι προτάσεις μας θα αξιοποιηθούν κατάλληλα.

Επανερχόμαστε με το παρόν υπόμνημα, το οποίο έχει εκπονηθεί σε συνεργασία με άλλους συλλόγους που δραστηριοποιούνται στο χώρο των ατόμων του αυτιστικού φάσματος και επισυνάπτοντας το υπόμνημα της κυρίας Βάγιας Παπαγεωργίου, διακεκριμένης παιδοψυχιάτρου και μέλους της Επιστημονικής Επιτροπής του Ελ.σ.σ.Α. (συν. 1)

Ο Ελληνικός Σύλλογος για το Σύνδρομο Asperger υποστηρίζει την κοινή προσπάθεια των φορέων που σχετίζονται με το Αυτιστικό Φάσμα (Α.Φ), τις Διάχυτες Αναπτυξιακές Διαταραχές (Δ.Α.Δ) και το Σύνδρομο Asperger (Σ.Α), αφενός για να μην ακυρωθούν οι θεσμικές διατάξεις που ψηφίστηκαν στον ισχύοντα νόμο 3699/08, αφετέρου για να προωθηθούν και να κατοχυρωθούν τα θεμελιώδη δικαιώματα των παιδιών όλων των σχολικών βαθμίδων σε ό,τι αφορά ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες παιδιών με Δ.Α.Δ και Σ.Α.

Υποστηρίζουμε τις θέσεις που διατυπώνονται στο 2526/8-3-2010 υπόμνημα που σας έχει υποβληθεί, με συγκεκριμένες προτάσεις, με ρυθμίσεις φιλικές και σύμφωνες προς τα Δικαιώματα των παιδιών του Α.Φ. και τις κοινοτικές αποφάσεις και οδηγίες, καθώς και τις διεθνείς συμβάσεις σεβασμού των Δικαιωμάτων.

Επειδή η στάση μιας Πολιτείας απέναντι στη διαφορετικότητα και προς τα Δικαιώματά στην εκπαίδευση και τη ζωή των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αποτελεί δείκτη για τις προθέσεις της προς όλα τα παιδιά και τους Πολίτες και αντικατοπτρίζει τα σχέδιά της για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και το μέλλον όλων μας και, βάσει του ανωτέρω σκεπτικού



Ζητάμε

Α) Την άμεση κατάργηση της παράνομης και αντισυνταγματικής εγκυκλίου (102224/Γ6) και την εφαρμογή των επιταγών του νόμου, σύμφωνα με τα όσα ζητάμε με το παρόν.

Β) Την άμεση προσωρινή ρύθμιση για περαιτέρω θεσμική βελτίωση, στο πνεύμα του Συντάγματος, των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων και των αντίστοιχων διεθνών συμβάσεων και κοινοτικών οδηγιών, σύμφωνα με τα όσα αντιπροτείνουμε στο παρόν.

Γ) Την υλοποίηση των προτάσεων που σας έχουν υποβληθεί με τα 1744/18-02-10 και 2526/8-3-2010 υπομνήματα, οι οποίες κρίνονται ως απολύτως απαραίτητες για να σταματήσει ο αποκλεισμός και η καταπάτηση των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων των παιδιών του Α.Φ. στη χώρα μας.

Δ) Συνάντηση μαζί σας ώστε να συμβάλλουμε στην ουσιαστική αναβάθμιση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης και στην επίλυση των συσσωρευμένων προβλημάτων των οποίων έχουμε άμεση γνώση, μέσω της ενημέρωσης από τα μέλη μας, αλλά και με τη γνώση που διαθέτουμε ως επιστήμονες του χώρου της ψυχικής υγείας.

Για το Δ.Σ. του Ελληνικού Συλλόγου για το Σύνδρομο Asperger
Η Πρόεδρος

Μαρία Ηλιοπούλου
Ψυχολόγος - Ψυχοπαιδαγωγός